

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.051/2024/4/I.szám

A felperes:

felperes1 (7630 Pécs, Diósi út 1.)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név ügyvéd; cím1)

Az alperes:

alperes1 (cím2) I. rendű;

alperes2 (cím3) II. rendű

Az alperesek képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (ügyintéző: Név1 ügyvéd; cím4)

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes 33. sorszám alatt

A per tárgya:

üzleti titok megsértése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.M.70.070/2023/32/I.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi a felperes elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezését.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 444.500 (négy száznegyvennégyezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget tizenöt napon belül.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes gazdasági társaság gépjárművek szélvédőüvegének cseréjével és javításával foglalkozik székhelyén, illetve helyszíni kijárással, melynek keretében teljeskörű biztosítási ügyintézkést is vállal.

- [2] Az I. rendű alperes, helyesen, 2011. évtől állt határozatlan idejű munkaviszonyban a felperessel mint üzletkötő, anyagbeszerző, kereskedelmi képviselő. Munkaviszonya 2022. február 18-án szűnt meg munkavállalói felmondással. Versenytilalmi és titoktartási kötelezettségre vonatkozó megállapodás nem volt a felek között. Az I. rendű alperes munkaszerződése, illetve egyéb rá vonatkozó okirat sem tartalmazott kötelezettséget az üzleti adatok és információk üzleti titokként kezelésére. Az I. rendű alperesnek üzletkötőként kiterjedt kapcsolatrendszere volt, munkája során számos céggel, kárszakértővel tartotta napi szinten a kapcsolatot.
- [3] A felperes informatikai eszközein tartotta nyilván a beszállítói és azok kontakt személyeinek elérhetőségét: a gépjármű szakértőket és elérhetőségüket; a biztosító társaságokat és azok döntéshozó személyeit, elérhetőségükkel; a legfontosabb ügyfeleit és azok kapcsolattartóit, elérhetőségükkel. Az nem került rögzítésre, hogy ezeket az adatokat a munkáltató munkavégzés céljából mikor és mely munkavállaló részére tette elérhetővé. A felperes rendelkezik adatkezelési szabályzattal; annak alapján a cég mint adatkezelő a vonatkozó jogszabályok szerint köteles kezelni a rendelkezésére bocsátott személyes adatokat, azaz üzleti ügyvel kapcsolatos partnerei képviselőinek személyes adatait, telefonszámukat. A felperes adatkezelő feladata volt, hogy partnerei, ügyfelei magánszférájának védelme kapcsán tegye meg a GDPR által elvárt szükséges intézkedéseket. Arra vonatkozóan azonban nem tartalmazott előírást, hogy milyen, ennek megfelelő szükséges intézkedéseket tett meg a fenti elérhetőséget biztosító adatokat a munkavégzés során felhasználó munkavállalók vonatkozásában ügyfelei adatainak védelme érdekében.
- [4] A felperes dátum nélküli okiratban rögzített egy üzleti tervet „mobil tehergépkocsi szélvédő raktár és szerelőműhely szolgáltatásra”. Az üzleti terv arra irányult, hogy a felperes saját teherautóval, ún. mozgó árukészlettel végez Vármegye, Vármegye1 és Vármegye2 vármegyében működő vállalkozások tehergépkocsijain szélvédő cserét azok telephelyén. Az üzleti tervben a felperes rögzítette, hogy az abban foglaltak a kizárólagos tulajdonát képezik, titkosak és bizalmasan kezelendők, az üzleti terv engedély nélküli lemásolása, illetve felhasználása jogi következményeket von maga után. A per adatai alapján nem volt megállapítható, hogy a terv mikor készült.
- [5] A felperes ügyvezetője, Név2 2022. januárjában szóban ismertette az üzleti tervet az I. rendű alperessel és Név3 üzletvezetővel, de nem mutatta meg nekik az okiratot, és titokként kezelése vonatkozásban intézkedést nem foganatosított. A felperesi ügyvezető döntése alapján az I. rendű alperesnek mint üzletkötőnek az üzleti terv végrehajtásában közre kellett működnie. Az ügyvezető más munkavállalóknak is elmondta az üzleti tervét.
- [6] A felperes mobil szélvédőjavítás szolgáltatás iránti üzleti terve és annak megvalósítása nem tekinthető egyedinek, mivel számos cég foglalkozik ilyen tevékenységgel. A pécsi Szerviz is végez mobil szolgáltatásként szélvédőjavítást helységi és annak környékén megadott címre való kiszállás útján (<https://szelvedojavitaspecsen.hu/szelvedo-javitas-pecs-kapcsolat/>); a Mobil Szélvédőjavítás is javít helyszíni kiszállással Vármegye vármegye területén cégeknek és magánszemélyeknek mobil szélvédőt (<https://szelvedoVarmegye.hu/>); a Név4 cég is végez autóüveg szakszervízként Magyarország területén bármely helyszínen autóüveg- és szélvédőjavítást, valamint cserét (<https://www.Nev4.hu/szolgaltatasok/helyszini-kiszallas/>).
- [7] Az I. rendű alperes – a felperes utasítására – 2022. január 31-én e-mailben megküldte a felperesnek az általa használt kapcsolattartói neveket és telefonszámokat listába rendezve. 2022. február 18-án az I. rendű alperes munkavállalói felmondással megszüntette a munkaviszonyát, majd visszaszolgáltatta a felperes munkáltatónak az általa használt céges eszközöket. A munkáltató a céges eszközök használata során nem követelte meg jelszó, illetve PIN kód használatát adatvédelmi szabályzatban.

- [8] A felperes 2022. február 28-án észlelte és káreseti jegyzőkönyvben rögzítette, hogy az I. rendű alperes által kizárólagosan használt számítógépen törölték a fontos partnereknek és ügyfeleknek küldött összes e-mailt, továbbá a korábban az I. rendű alperes által kizárólagosan használt mobiltelefonról valamennyi telefonszám törölve lett.
- [9] Az I. rendű alperes céges telefonján lévő telefonszámok a felperesi ügyvezető és a felperesi irodavezető céges telefonján is megtalálhatók voltak, így probléma nélkül tudták tartani a kapcsolatot az ügyfelekkel és partnerekkel az I. rendű alperes munkaviszonyának megszűnését követően.
- [10] Az I. rendű alperes a házastársával 2022. márciusában megalapította az II. rendű alperest, amely cégnek az I. rendű alperes ügyvezetője lett. Az II. rendű alperes személygépkocsik, tehergépkocsik, buszok és munkagépek szélvédőinek javításával foglalkozik, kizárólag helyszíni kiszállással. Az I. rendű alperes a II. rendű alperes cég beindításakor felhasználta a felperesnél a munkavégzés során szerzett kapcsolatrendszerét, valamint internetes keresés, illetve ismerősei útján cégeképviselők, kárszakértők nyilvános (nem titkos) telefonszámaihoz is hozzájutott.
- [11] A felperes 2022. október 26-án felszólította az I. rendű alperest, hogy fizessen meg neki 12.000.000 forintot kártérítés címén, valamint hagyjon fel a tisztességtelen piaci magatartást megvalósító és a felperes üzleti titkait, jó hírnevét sértő tevékenységével. Az I. rendű alperes elutasította a felperes fizetési felszólítását, vitatva azt jogalapjában és összecszerúságában.
- [12] A felperes a Pécsi Törvényszékhez mint általános hatáskörű bírósághoz előterjesztett keresetlevelében elsődlegesen a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 8. § (4) bekezdése és az üzleti titokról szóló 2018. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 7. § (1) bekezdése alapján kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes a keresetlevélhez mellékelte „Üzleti titkok” megnevezésű okiratban felsorolt üzleti titkok jogosulatlan megszerzésével, illetve hasznosításával, míg a II. rendű alperes az üzleti titkok jogosulatlan hasznosításával megsértette a felperes üzleti titkokhoz fűződő jogait; továbbá az Mt. 8. § (4) bekezdése és az Üttv. 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte kötelezni az I. és II. rendű alperest az „Üzleti titkok” megnevezésű okiratban felsorolt üzleti titkok hasznosításának abbahagyására, kérte eltiltásukat a további jogsértéstől; valamint az Mt. 8. § (4) bekezdése és az Üttv. 7. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte az I. és II. rendű alperes eltiltását az „Üzleti titkok” megnevezésű okiratban felsorolt üzleti titkok körébe tartozó jogsértő áru nyújtásától, illetve hasznosításától; végül kérte az Üttv. 7. § (1) bekezdés g) pontja alapján kötelezni a II. rendű alperest 5.000.000 forint jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére, valamint ennek 2023. január 1-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.
- [13] A Pécsi Törvényszék mint általános hatáskörű polgári bíróság a keresetlevelet a 2023. április 4-én kelt G.20.104/2023/7.számú végzésében áttette a Pécsi Törvényszékhez mint munkaügyi bírósághoz, mivel azt állapította meg, hogy a felek jogviszonyának elbírálása a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik. Ez a határozat fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett.
- [14] A munkaügyi bíróság előtt folytatódó eljárásban az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset teljes elutasítását kérték, azt jogalapjában és összecszerúságában is vitatták.
- [15] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 1.079.500 forint perköltséget, valamint az államnak 300.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket.
- [16] Ítéletének indokolásában felhívta az Üttv. 1. § (1) bekezdését, a 6. § (1) és (2) bekezdését, a 7. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 8. § (4) bekezdését.

- [17] Vizsgálta az üzleti titokvédelem formai és tartalmi feltételeit: formai feltételként a munkáltató részéről a megfelelő védelmi intézkedések megtételét (pl. titokvédelmi szabályzat, védendő információk folyamatos számbavétele, szerződéses kikötések alkalmazása), tartalmi feltételként azt, hogy a munkáltató által üzleti titoknak tekintett információ, adat, ismeret kitudódása sértheti-e a munkáltató jogos pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit. Rögzítette, hogy akár a formai, akár a tartalmi feltétel hiányzik, a munkavállaló nem vonható felelősségre titoksértés miatt, vagyis hiába van a titoknak üzleti értéke, ha a munkáltató elmulasztotta annak szabályozását, titokká minősítését.
- [18] Arra vont le következtetést, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az I. rendű alperesnek munkaköri kötelezettsége lett volna a felperesnél felmerült, a keresetlevélben megjelölt üzleti adatokat és információkat üzleti titokként kezelni. Az I. rendű alperes munkaszerződése – annak ellenére, hogy munkavégzése során jogosult volt ezen adatokat felhasználni – nem tartalmazott üzleti titokvédelemre vonatkozó kikötést, nem volt a felek között titoktartási nyilatkozat, illetve erre irányuló munkáltatói szabályzat sem. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy munkáltatóként megtette a hivatkozott adatokat üzleti titokként védő megfelelő intézkedéseket, de nem tudta bizonyítani az adatok, tények titkosságát sem. Megállapította továbbá, hogy a felperesi ügyféllista azért sem felelt meg az üzleti titok fogalmának, mivel annak összeállítása nem igényelt komoly szellemi munkát és ráfordítást. A lefolytatott bizonyítással igazoltnak találta, hogy a II. rendű alperes által használt ügyféllista (cégek elérhetőségei, kárszakértők telefonszámai) a felperesétől eltérő, az abban szereplő adatok a hasonló gazdasági tevékenységet végző személyek számára könnyen hozzáférhetőek. Az I. rendű alperes a kiterjedt kapcsolatrendszerén keresztül, de akár az internet segítségével is megszerezhetette a II. rendű alperes működtetése során igénybe vett kapcsolati adatokat.
- [19] A felperes nem tudta bizonyítani az I. rendű alperessel szóban ismertetett „Üzleti terv” okiratban írtak titkosságát, az ismeretek kizárólagos tulajdonlását, valamint azt sem, hogy az I. r. alperesnek az abban foglaltak vonatkozásában titoktartási kötelezettsége lett volna. A mobil szélvédőjavítási szolgáltatás nem szellemi alkotás, nem találmány, így nem áll szabadalmi oltalom vagy know-how védelem alatt, másrészt a felperes üzleti terve nem volt egyedi, mivel mobil szélvédő javítást, illetve csere szolgáltatást számos cég végez az országban. Azt sem minősítette egyedi üzleti tervnek és ezért üzleti titoknak, hogy a felperes mobil szolgáltatást nyújtó teherautójában a szolgáltatáshoz szükséges alkatrészekből, szélvédőkből raktárkészletet tart.
- [20] A megfelelő védelmi intézkedések hiányában az I. rendű alperest nem találta felelősségre vonhatónak üzleti titoksértés miatt. Az üzletkötő I. rendű alperesnek a felperes munkáltatónál jelentős kapcsolatrendszere alakult ki, munkavégzése során széleskörű ágazati, piaci és szakmai ismeretekre tett szert, mindez azonban nem minősült üzleti titoknak. Megállapította, hogy az I. rendű alperes által létrehozott cég, a II. rendű alperes végez mobil szélvédőjavítást, de az I. rendű alperes titoktartási nyilatkozat, versenytilalmi megállapodás hiányában nem volt korlátozható abban, hogy a felperesnél szerzett tapasztalatai alapján ugyanazon a területen versenytárs céget alapíthasson és működtethessen. Azt, hogy az I. rendű alperes felhasználta az általa alapított cégben az ismereteit, a kapcsolati hálóját, nem minősítette üzleti titkot sértő magatartásnak. Az ugyan a felperes üzleti titka, hogy kik a beszállítói, üzleti partnerei, azonban a volt munkavállaló külön erre hivatkozással nem korlátozható az ismeretei felhasználásában. A felperes igényét úgy ítélte meg, hogy külön megállapodás nélkül is elzárna a munkavállalót attól, hogy az adott ágazati területen szerzett tapasztalatait ugyanazon a területen hasznosítsa, és bármilyen versenytársnál valaha is el tudjon helyezkedni, vagy versenytárs céget tudjon alapítani.

- [21] A perben nem volt vitás, hogy az I. rendű alperes céges telefonján tárolt telefonszámok, az „Üzleti titok” okiratban felsorolt cégek kapcsolattartóinak nevei és elérhetőségük a felperesi ügyvezető és a felperesi irodavezető céges telefonján, illetve a felperes nyilvántartásában is megtalálhatók voltak, így probléma nélkül tudták tartani a kapcsolatot az ügyfelekkel és partnerekkel az I. rendű alperes munkaviszonyának megszűnését követően is. Ezért nem volt jelentősége annak a per eldöntése során, hogy ki, mikor és milyen célból törölte le az I. rendű alperes céges telefonjáról a telefonszámokat.
- [22] Az elsőfokú bíróság elutasította a felperesnek a II. rendű alperes pénzügyi és kereskedelmi adatainak közlésére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására irányuló bizonyítási indítványát, mivel az I. rendű alperes nem sértett üzleti titkot: ezért jogalap hiányában az összecszerűség bizonyítása okafogyottá vált. A bíróság elutasította az I. és II. rendű alperes szemle megtartására irányuló bizonyítási indítványát is, mivel az üzleti titok megsértésére épülő kereseti kérelem vonatkozásában szemle tartásának nem volt indoka.
- [23] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperes eljárás szabálytalansága elleni kifogását, amiben a fél azt sérelmezte, hogy a perfelvételt anélkül zárta le a bíróság, hogy lehetőséget biztosított volna számára a hatálytalannak tekintett beadványa szerinti perfelvételi nyilatkozata szóbeli előadására. Az elsőfokú bíróság ítéletében ennek indokául azt rögzítette, hogy a 2024. január 8-i folytatólagos perfelvételi tárgyaláson (M.70.070/2023/13. számú jegyzőkönyv) felhívta a feleket, hogy a jegyzőkönyv kézhezvételétől számított nyolc napon belül terjesszék elő további bizonyítási indítványaikat azzal a figyelmeztetéssel, hogy a határidő letelte után a bíróság a perfelvételi tárgyalást lezárja. A felperes a folytatólagos perfelvételi tárgyalást követően közel 3 hónap elteltével nyújtotta be 24. sorszám alatt a beadványát. Hangsúlyozta, hogy az igen jelentős késedelemmel előterjesztett beadványt hatálytalannak kellett tekinteni, és a perfelvétel lezárásáról jogszerűen intézkedett.
- [24] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett. Elsődleges kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a keresetlevél áttételének elrendelésére irányult a Pécsi Törvényszékhez mint általános hatáskörű bírósághoz a Pp. 380. §-a alapján. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset maradéktalan teljesítését kérte. Harmadlagosan lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozással kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A másodfokú eljárásban perköltségként az általa lerótt 544.000 forint fellebbezési illetéket és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a jogi képviselővel kötött megbízási szerződésben meghatározott 322.580 forint összegű munkadíjat számította fel. Külön kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az állam javára 300.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte, annak ellenére, hogy a keresetlevelére a 408.000 forint összegű illetéket már leróta.
- [25] Elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az áttételt elrendelő végzést követően a munkaügyi bíróság előtti eljárásban derült fény arra, hogy a keresetlevelben kifogásolt valamennyi üzleti titkot sértő magatartás elkövetésére, de már az üzleti titok jogosulatlan megszerzésére is az I. rendű alperes munkaviszonya megszűnését követően került sor. Az ítélezési gyakorlat szerint a munkaviszony megszűnése után az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése esetén akkor kell a munkaügyi per szabályai szerint elbírálni a jogvitát, ha a felek között ugyan már nem áll fenn a munkaviszony, de az igény a munkaviszony fennállása alatt keletkezett. Ebben a perben tehát az első fokon eljáró munkaügyi bíróságnak hatásköre hiányát hivatalból meg kellett volna állapítania és a keresetlevelet át kellett volna tennie a Pécsi Törvényszékhez mint általános hatáskörű bírósághoz.
- [26] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme indokolásában elsőként az elsőfokú ítélet tényállásának módosítását és kiegészítését kérte az általa megállapított tényekkel.

- [27] Álláspontja szerint tévesen rögzíti a tényállás, hogy a céges eszközök használata során nem követelte meg jelszó, illetve PIN-kód használatát az adatvédelmi szabályzatban. Ezzel szemben mind a számítógépek, mind a céges telefonok kizárólag PIN-kóddal voltak aktiválhatók, és az adatvédelmi szabályzatnak nem célja és rendeltetése az üzleti titok védelme, az a GDPR és az Infótvt. rendelkezéseinek megfelelő adatkezelést szolgálja.
- [28] Kérte a tényállás kiegészítését azzal a releváns ténnyel, hogy az I. rendű alperes az „Üzleti titkok” okiratban felsorolt adatokat, céges telefonszámokat lemásolta, amikor a céges mobil telefont a munkáltató engedélyével munkaviszonya megszűnését követően hazavitte. Ezen túl tisztában volt vele, hogy az üzleti kapcsolatokhoz tartozó elérhetőségek és az üzleti terv a felperes üzleti titkát képezik. Ezeket ugyanis az I. rendű alperes személyes meghallgatása során elismerte.
- [29] Megalapozatlansága miatt kérte mellőzni a tényállásból azt, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperes tevékenységének beindításakor felhasználta a munkavégzés során szerzett kapcsolatrendszerét, valamint internetes keresés, illetve ismerősei útján cégképviselőket, kárszakértőket nyilvános telefonszámaihoz is hozzájutott. A perben ugyanis az alperesek nem tudták bizonyítani, hogy az általuk használt telefonszámok nyilvános és nem titkos adatok.
- [30] A felperes további jogi érvelésében az elsőfokú bíróság által levont téves anyagi jogi következtetésekre hivatkozott. Álláspontja szerint a bíróság helytelenül tulajdonított jelentőséget a titokvédelemre vonatkozó munkaszerződési kikötés, a titoktartási nyilatkozat, illetve egyéb erre irányuló munkáltatói szabályzat hiányának, mert az I. rendű alperes a munkája során tudomására jutott üzleti titkot az Mt. kifejezett rendelkezései, a 8. § (1) és (4) bekezdése alapján köteles volt megőrizni. Az elsőfokú bíróság által levont következtetéssel szemben a felperes megtette az üzleti titkot védő megfelelő intézkedéseket, biztosította a kifogásolt adatok titkosságát. Azok mások számára nem voltak könnyen hozzáférhetők, csak a felperes ügyvezetője, üzletvezetője és az I. rendű alperes ismerték azokat. Az adatokat a céges számítógép és a fenti három személynél lévő céges telefonok tartalmazták, és ezek olyan informatikai eszközök, melyeket egyedi azonosító, az ún. PIN-kód véd, kizárólag a használójuk férhet az adatokhoz. A keresetlevélben megjelölt adatok üzleti titoknak minősülnek, és e jellegük az I. rendű alperes előtt ismert volt: a tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy ezek a felperes számára fontos, értékes adatok, a társaság üzleti titkai.
- [31] Tévesnek tartotta a felperes az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését is, hogy az adatbázis összeállítása nem igényelt szellemi munkát és komoly ráfordítást. Ezzel szemben a felperesnek több évtizedes gazdasági, piaci tevékenysége eredményeként áll rendelkezésére összességében a beszerzési, értékesítési és kárügyintézési tevékenységhez szükséges kapcsolattartói, döntéshozói személyek közvetlen telefonos elérhetősége, ami egészben vagy elemeinek összességéként nem közismert, az adott gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető, így az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti fogalom-meghatározásnak megfelelően üzleti titok, amelynek megszerzésével, hasznosításával az alperesek jogellenesen jártak el. Hangsúlyozta, a felperes nem vonja kétségbe, hogy az I. rendű alperes hasznosíthatja a munkaviszonya alatt felépített kapcsolati hálóját, személyes ismeretségét vállalkozásának elindítása és működtetése során. Azért érvényesít vele szemben mégis igényt, mert ezt a felperes tulajdonában álló adatbázis lemásolásával és az általa alkotott üzleti terv megvalósításával jogellenesen tette.
- [32] Az üzleti terv kapcsán az elsőfokú bíróság minősítésével szemben fenntartotta, hogy az olyan felszerelt mobil szerelőműhely és szélvédőraktár-szolgáltatás üzemeltetésére irányul, ami azonnali szolgáltatás tud nyújtani az ezt igénylő ügyfeleknek. A szolgáltatásnak ezt a módját a felperes tulajdonos-ügyvezetője találta ki, más cég nem nyújt ilyet az ügyfelei számára. Az I. rendű alperes ezt az üzleti tervet is megszerezte, hasznosítja, amikor a felperes

szolgáltatását munkaviszonya megszűnését követően lemásolta a II. rendű alperes működtetése során.

- [33] A felperes a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésre irányuló harmadlagos fellebbezési kérelme alapjául szolgáló lényeges eljárási szabálysértés körében elsőként az I. rendű alperes birtokában volt céges mobil telefon részletes híváslistájának beszerzésére irányuló bizonyítási indítványa figyelmen kívül hagyását sérelmezte, aminek az elsőfokú bíróság ítéletében sem adta indokát. A bizonyítási eljárás szabályainak megsértését azért is kifogásolta, mert az elsőfokú bíróság tanúl tanút a Pp. 292. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére, jogszabálysértéssel hallgatta meg, mert a tanú a tárgyaláson meghallgatása előtt hallgatóságként jelen volt. Érvéle szerint a 2024. április 23. napján kelt beadványát az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéssel tekintette hatálytalannak bírósági felhívás nélküli előterjesztésére hivatkozással, mert az előkészítő irat a Pp. 202. § (2) bekezdésében foglalt kivételes perfelvételi nyilatkozatnak minősült, amit bírósági felhívás nélkül is előterjeszthetett. Hivatkozott az eljárás szabálytalansága miatti kifogásában már sérelmezett, a perfelvétel előzetes figyelmeztetés nélküli lezárásával a Pp. 194. § (2) bekezdését sértő elsőfokú végzésre is, mert azzal az elsőfokú bíróság elzárta őt a további perfelvételi nyilatkozatok előterjesztésének lehetőségétől. A másodfokú eljárásban is kérte az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatását.
- [34] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Perköltségként a másodfokú eljárásra az R. 2.§ (1) bekezdése alapján 444.500 forint ügyvédi munkadíjat számítottak fel. A hatásköri kifogást alaptalannak tartották; hangsúlyozták, hogy a felperes a munkaviszonnyal összefüggésben a volt munkavállaló által elkövetett titoksértésre alapította a perben érvényesített igényeit, ezért az ítélkezési gyakorlat szerint nem kétséges, hogy a kereseteit munkaügyi perben kellett elbírálni. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a felperes 2024. április 23-án kelt beadványát, annak hatálytalanságát, és jogszerűen zárta le a perfelvételt. A figyelmen kívül hagyott bizonyítási indítvány kapcsán az alperesek utaltak arra, hogy a beszerezni kért híváslistát a felperes utóbb maga csatolta az iratokhoz, az a perben rendelkezésre állt. A tényállás módosítására, kiegészítésére irányuló kérelmet alaptalannak tartották. Az elsőfokú bíróság által az üzleti titoksértés hiánya kapcsán levont jogi következtetésekkel egyetértettek; hangsúlyozták, hogy az I. rendű alperes saját részére nem másolt le semmilyen adatot, és az üzleti tervet is helyesen minősítette az elsőfokú ítélet.
- [35] A fellebbezés nem alapos.
- [36] A felperes fellebbezésében elsőként az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte – helyesen a Pp. 379. §-a alapján –, azt állítva, hogy a munkaügyi bíróság hatáskör hiányában járt el. A másodfokú bíróság rámutat, hogy a Pécsi Törvényszék a hozzá mint általános hatáskörű polgári bíróságra benyújtott keresetlevelet a 2023. április 4-én kelt G.20.104/2023/7. számú, fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett végzésében áttette a Pécsi Törvényszékhez mint munkaügyi bírósághoz, mivel azt állapította meg, hogy a felek jogviszonyának elbírálása a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik a Pp. 20. § (2) bekezdése, az 508. § (1) bekezdés a) pontja, valamint az 513. § (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 37. § c) pontja alapján, figyelemmel a Kúria Pfv.III.20.509/2022/4/III. számú végzésére is, amely BH. 2023.34. szám alatt került közzétételre.
- [37] Azok a tények és a jogi érvek, amelyekre a bíróság az áttételt elrendelő végzését alapította, ebben az ügyben is irányadók és helyesek, azokkal a másodfokú bíróság egyetért. A felperes üzleti titkának a megsértését az I. rendű alperes munkaviszonyának ideje alatt megszerzett ismeretekre, birtokába került adatokra alapította, amely igény munkaviszonnyal összefüggő jogsértésnek minősül, amit az Üttv. vonatkozó rendelkezései mellett a felperes maga is az Mt. 8. § (4) bekezdésébe ütközőként jelölt meg keresetlevelében. Az a tény, hogy a felperes

állítás szerint az I. rendű alperes a 2022. február 18-án megszűnt munkaviszonyát követően, 2022. február 19-20-án, hétvégén szerezte meg jogosulatlanul az üzleti titkait céges mobiljából, majd használta fel a korábban megismert üzleti tervvel együtt a II. rendű alperes gazdasági tevékenysége során, nem befolyásolja a sérelmezett magatartásnak a munkaviszonnyal való közvetlen és szoros összefüggését, kapcsolatát.

- [38] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az I. rendű alperes a hivatali munkaeszközét, a mobiltelefont a munkáltatói jogkört gyakorló felperesi ügyvezető engedélyével vihette haza annak érdekében, hogy a munkaviszonya folytán, a munkaviszonya alatt megszerzett adatok kivételével a magánjellegű adatokat és tartalmakat megtarthassa, magának lementhesse. A megállapodásuk szerint a következő munkanapon, 2022. február 21-én az ügyvezető részére a mobileszközt átadta, aki ezt külön kifogás nélkül átvette tőle. Ezzel került a felperes és az I. rendű alperes megállapodása szerint a munkajogviszony lezárásra. Eljárásuk megfelelt az Mt. 80. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a munkavállaló munkaviszonya megszűntetésekor (megszűnésekor) munkakörét az előírt rendben köteles átadni és a munkáltatóval elszámolni. A munkakörátadás és az elszámolás feltételeit a munkáltató köteles biztosítani. A másodfokú bíróság tehát a Pp. 369. § (1) és (2) bekezdés szerinti felülbírálati jogkörében eljárva nem fogadta el a felperes indokait az elsőfokú ítéletnek sem az eljárás megszüntetése miatt, sem abszolút eljárási szabálysértés miatt szükséges hatályon kívül helyezésére; és nem látott okot a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésre sem.
- [39] Az, hogy a bíróság nem teljesítette a felperes bizonyítási indítványát az alperesek híváslistájának szolgáltatótól való beszerzésére, illetőleg a II. rendű alperes gazdasági tevékenysége adatainak a bekérésére, nem eljárási szabálysértés. A bíróság ugyanis a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A fél által előterjesztett bizonyítási indítványhoz, illetőleg a bizonyítás felvétele tárgyában hozott határozatához azonban nincsen kötve, és mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha ez a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen, mint ahogy ezt a Pp. 276. § (1), (3) és (5) bekezdései tartalmazzák. Az elsőfokú bíróság megindokolta döntését, hogy miért nem teljesítette a felperes részéről előterjesztett bizonyítási indítványt, annak elutasítása nem volt jogszabálysértő. Az pedig a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésére tartozik, hogy a bíróság hogyan értékeli azt, hogy az egyik tanú, tanú a tárgyalás egy részén meghallgatása előtt a Pp. 292. § (2) bekezdésével ellentétesen jelen volt.
- [40] Az ítélezési gyakorlat szerint a szükségtelennek tartott bizonyítás mellőzése nem eljárási szabálysértés, ezért az ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozhatja meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi mérlegelő tevékenységét nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja és bírálhatja felül (Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.034/2022/5. és Pf.III.20.012/2023/7. számú, BDT2023. 4671. és BDT2023. 4672. számon közzétett ítéletei).
- [41] Hatályon kívül helyezésre a perfelvétel szabályainak kifogásolt megsértése sem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a 2024. január 8-án megtartott tárgyalást a felek jogi képviselőinek egyező nyilatkozata alapján azzal halasztotta el, hogy a felek nyolc napon belül a további bizonyítási indítványait terjesszék elő, egyúttal figyelmeztette őket, hogy a határidő leteltét követően a rendelkezésre álló adatok alapján a perfelvételt lezárja (M.70.070/2023/13. számú jegyzőkönyv).
- [42] A Pp. 202. § (1) bekezdése szerint az előkészítő iratban – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – azt a perfelvételi nyilatkozatot kell feltüntetni, amelynek ilyen formában történő előterjesztésére a bíróság a felet felhívta. A (2) bekezdés alapján a fél előkészítő iratban bírósági felhívás nélkül csak kereset-, viszontkereset-, illetve ellenkérelem-változtatást, valamint ezekkel összefüggésben álló perfelvételi nyilatkozatokat terjeszthet elő.

- [43] A felperes a kérelmére 2024. április 30-ára halasztott tárgyalást megelőző 2024. április 26-án anélkül nyújtott be előkészítő iratot, hogy arra a bíróságtól felhívást kapott volna, ami így a Pp. 202. § (1) bekezdésébe ütközött, mert beadványa állításával ellentétben a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot nem tartalmazott. Ezáltal helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a beadvány hatálytalanságának eljárásjogi következményét.
- [44] A Pp. 194. § (1) és (2) bekezdése alapján ha a felek a perfelvételi nyilatkozataikat megtették, és a perfelvételi tárgyalás elhalasztásának nincs helye, a bíróság a perfelvételt végzéssel lezárja; a bíróság e végzéséhez kötve van. A perfelvétel lezárása előtt a bíróság a feleket erre figyelmezteti, és lehetőséget biztosít további nyilatkozataik megtételére.
- [45] A 2024. április 30. napján tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a 26/II. sorszámú végzéssel az erre történő, formálisan jegyzőkönyvbe foglalt figyelmeztetés nélkül zárta le a perfelvételt, amire azonban a 13. sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan előzetesen már figyelmeztette a feleket. A perfelvételi eljárás során a keresetlevél és az ellenkérelem beérkezését követően írásbeli előkészítést rendelt el, ezáltal a felektől az ellenkérelemre a válasziratot, illetőleg az erre vonatkozó viszontválaszt is bekérte, továbbá a felek számára a további bizonyítási indítványok előterjesztésére, a nyilatkozatok megtételére határidőt biztosított. Ezen túl a jogi képviselők a perfelvétel lezárásáig a tárgyaláson szóban is terjeszthettek elő perfelvételi nyilatkozatokat. Ezáltal a Pp. 194. § (2) bekezdésében előírt előzetes figyelmeztetést a másodfokú bíróság megtartottnak értékelte, aminek hiánya egyébként sem vezethetne önmagában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez, a felperes pedig nem jelölt meg olyan perfelvételi nyilatkozatot, aminek elmaradása az ügy érdemi eldöntésére kihathatott volna.
- [46] Az ügy érdemében a felperes a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogköröket általánosságban a Pp. 369. § (3) bekezdésében határozta meg. Több részében kifogásolta az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket, amit a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont szerinti jogkörében az alábbiak szerint bírált el.
- [47] Az I. rendű alperes munkaviszonyának kezdetére vonatkozó elírást a tényállásban kijavította, az helyesen 2011. év.
- [48] A perbeli jogvita tehergépjárművek javításával kapcsolatos üzleti tevékenységre vonatkozó üzleti titkok fennállásának és megsértésének értékelését követelte meg. A felperes keresetével nem érintett üzleti tevékenységekre irányuló adatvédelmi szabályzatok egyéb rendeltetésű előírásainak tartalma nem tartozik az ügy eldöntéséhez szükséges releváns tények körébe, ezért azokkal az elsőfokú ítélet kiegészítése szükségtelen.
- [49] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével bizonyítatlanság miatt helytállóan mellőzte az üzleti terv szerinti szolgáltatás egyedi, más cégek hasonló tevékenységétől eltérő tartalmának, a felperes által kifogásolt üzleti titkok I. rendű alperes általi jogosulatlan megszerzésének és hasznosításának megállapítását. Ezért e körben sem volt helye a tényállás fellebbezésben kért módosításának, kiegészítésének.
- [50] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [29] bekezdésében rögzítette, hogy az üzletkötő I. rendű alperesnek a felperes munkáltatónál jelentős kapcsolatrendszere alakult ki, ezért ezt a megállapítást szükségtelenül hiányolta a felperes.
- [51] A perben lefolytatott bizonyítás eredményének – különösen tanú2 tanú vallomásának, az egyéb peradatoknak –, de a józan észnek is megfelelt az a következtetés, hogy munkaviszonya megszűnését követően az adott területen vállalkozásba kezdő I. rendű alperes cége beindításakor felhasználta a munkavégzés során szerzett kapcsolatrendszerét, és ismerősein keresztül, valamint az interneten is új üzleti kapcsolatok kialakítására törekedett. Ezért nem volt indok a kifogásolt megállapítások tényállásból történő mellőzésére.

- [52] További jogi érvelésében a felperes az elsőfokú bíróság által levont téves anyagi jogi következtetésekre hivatkozott, amit a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont szerinti felülbírálati jogkörében bírált el.
- [53] Az Mt. 8. § (1) bekezdése értelmében a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt – kivéve, ha erre jogszabály feljogosítja – nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel munkáltatója jogos gazdasági érdekeit veszélyeztetné. A (4) bekezdés alapján a munkavállaló köteles a munkája során tudomására jutott üzleti titkot megőrizni. Ezen túlmenően sem közölhet illetéktelen személlyel olyan adatot, amely munkaköre betöltésével összefüggésben jutott a tudomására, és amelynek közlése a munkáltatóra vagy más személyre hátrányos következménnyel járhat. A titoktartás nem terjed ki a közérdekű adatok nyilvánosságára és a közérdekből nyilvános adatra vonatkozó, törvényben meghatározott adatszolgáltatási és tájékoztatási kötelezettségre.
- [54] A felperes a Mt. 8. § (4) bekezdésének felhívásával azt állította, hogy az I. rendű alperes, aki a volt munkavállalója, a munkája során tudomására jutott adatbázist, így az ügyfelek, üzleti partnerek nevét, a döntéshozók személyét, az elérhetőségüket tartalmazó összeállítást a jogviszonya megszűnését követően saját magának lementette, és a II. rendű alperes gazdasági tevékenysége során felhasználta, amivel az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerinti üzleti titkot jogosulatlanul megszerezte és hasznosította, azaz üzleti titkot sértett az Üttv. 6. § (1) bekezdése értelmében. Amikor pedig a felperes ügyvezetője által létrehozott üzleti terv alapján megismerteket a II. rendű alperes tevékenysége során a mobil szolgáltatásban hasznosította, felhasználta, az Üttv. 1. § (2) bekezdése és ugyancsak a 6. § (1) bekezdése alapján követett el jogsértést. E jogsértésért az Üttv. 7. § (1) bekezdés a), b) és g) pontjaiban írt jogkövetkezmények alkalmazását kérte.
- [55] Az Üttv. 1. § (1) bekezdése alapján üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó, titkos – egészben vagy elemeinek összességéként nem közismert, vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető –, ennél fogva vagyoni értékkel bíró olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek a titokban tartása érdekében a titok jogosultja az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja. A (2) bekezdés szerint védett ismeret (know-how) az üzleti titoknak minősülő, azonosításra alkalmas módon rögzített, műszaki, gazdasági vagy szervezési ismeret, megoldás, tapasztalat vagy ezek összeállítása.
- [56] Az Üttv. 6. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az üzleti titokhoz fűződő jogot megsérti, aki az üzleti titkot jogosulatlanul megszerzi, hasznosítja vagy felfedi.
- [57] Tekintettel arra, hogy az alperesek nem ismerték el a jogsértés tényét, ezt a felperesnek kellett bizonyítania a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján, amiről őt az elsőfokú bíróság a 237. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően tájékoztatta. A felperes az üzleti titkot, annak terjedelmét és tartalmát a keresetéhez F/2. szám alatt csatolt két iratban határozta meg, melyek hitelt érdemlő bizonyító erejét az alperesek az érdemi ellenkérelmükben vitatták. Az okiratok bizonyítékként való felhasználhatóságát illetően a másodfokú bíróság is egyetértett az álláspontjukkal, mert az F/2.szám alatt csatolt két okiratot nem lehetett valójában másnak tekinteni, mint a felperes saját tényállításai igazolására, azok összegezéséként írásba foglalt nyilatkozatának, amely így a jogsértés megtörténtének alátámasztására bizonyító erővel nem bírhat.
- [58] A felperes ügyvezetője 2021-22. táján a belső munkatársai, így az I. rendű alperes előtt is felvázolt egy üzleti tervet tehergépkocsik szélvédő cseréjéhez nyújtott mobil szolgáltatásról. Ezt írásban sem Névv3nal, sem pedig az I. rendű alperessel nem közölte, illetőleg a becsatolt okiratot nem mutatta meg nekik. Az elsőfokú bíróság helyes értékelése szerint a felperes nem bizonyította, hogy ez a mobil szélvédőjavítási szolgáltatás elemeiben, illetőleg összességében olyan innováció, amely Magyarországon a szélvédők javításának piacán nem közismert,

azonosításra alkalmas módon rögzített műszaki, gazdasági, szervezési ismeret, megoldás, tapasztalat vagy ezek összeállítása lenne. Az alperesek ezzel szemben igazolták, hogy a mobil szélvédőcsere a piacon elterjedt, több hasonló vállalkozás folytat ilyen tevékenységet, alkalmazva ezt a szolgáltatási módszert. Ezáltal az I. rendű alperes nem sértett üzleti titkot, amikor a II. rendű alperes tevékenységébe felvette ezt a fajta elterjedt és közismert szolgáltatást. Az, hogy a felperes üzleti tervében szereplő eljárásnak lenne egy vagy több olyan eleme, amit csak ő alkalmaz és ezt üzleti titokként kellően védte, nem volt bizonyított a perben, mint ahogy az sem, hogy az alperesek ezt teljes egészében átvették, tartalmában lemásolták volna.

- [59] Azt az alperesek nem vitatták, az I. rendű alperes elismerte, hogy a felperesnek az üzletfelekről, a döntéshozókról, az ügyfelekről és az elérhetőségükről összeállított adatbázisa, amit a munkáltató számítógépen excel táblázatban tárolt, gazdasági, és üzleti értékkel bír; és ezekkel az adatokkal a munkája elvégzéséhez az I. rendű alperes a hivatali mobilján is rendelkezett: tehát ez folyamatosan, a munkahelyen és munkaidőn kívül is a birtokában volt. Az I. rendű alperes a felperes üzletkötője volt, így munkaköri feladatainál fogva ismernie és használnia kellett ezt az összeállítást. Ezen összegyűjtött tudás ismeretének saját maga számára történő megóvása érdekében azonban a felperes az I. rendű alperessel sem versenytilalmi megállapodást nem kötött az Mt. 228. §-a alapján, sem pedig egyéb, üzleti titkai megvédésére irányuló megállapodás sem született a felperes és az I. rendű alperes között. Így az I. rendű alperest a Mt. 8. § (1) bekezdése értelmében a munkaviszony fennállása alatt a munkáltató gazdasági érdekeit nem sértő általános magatartási kötelezettség terhelte, illetőleg a (4) bekezdés szerinti kötelezettsége állt fenn a felperessel szemben a munkája során tudomására jutott üzleti titok megtartására.
- [60] Ebből kiindulva a felperesnek a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján azt kellett bizonyítania, hogy az I. rendű alperes ezt az általános munkajogi kötelezettségét megszegte és az Üttv. 6. § (1) bekezdése értelmében tanúsított magatartásával üzleti titkot sértett a felperes által F/2. szám alatt felsorolt adatok jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával vagy felfedésével. Az I. rendű alperes munkaviszonya alatt ezeknek az ismereteknek jogszerűen került a birtokába. A felperes ügyvezetője és az I. rendű alperes egyező előadása alapján az I. rendű alperes 2022. február 18-án engedéllyel vihette haza a hivatali mobilt annak érdekében, hogy a saját magánjellegű adatait a készülékről lementse. A munkáltató nem korlátozta az ennek érdekében elvégezhető műveleteket, az adatátvitel módjára utasítást nem adott. Az I. rendű alperes a felperes fellebbezési állításával ellentétben nem ismerte el, hogy a telefonon tárolt üzleti, hivatali adatokat saját célra lementette, megszerezte, illetőleg felhasználta volna. Személyes előadása szerint az üzletviteli adatokkal szolgáltatva vissza a készüléket. A felperes ügyvezetője ugyanakkor 2022. február 21-én megjegyzés és ellenőrzés nélkül vette át a telefont, és csak február 28-án észlelték, hogy arról valamennyi adatot letörölték. Ezzel kapcsolatban Név3nak az a tanúvallomása, miszerint az ügyvezetőtől azt tudta meg, hogy amikor átvette a mobiltelefont, akkor észlelték az adattörölést, nem fogadható el, hiszen a felperes törvényes képviselője maga mondta el személyes meghallgatása során, hogy a telefon átvételét követően azt semmilyen módon nem ellenőrizte, a bekapcsolására, megnyitására csak napokkal később került sor.
- [61] A felperes ezért nem bizonyította azt sem, hogy a II. rendű alperes tevékenysége során az I. rendű alperes által a felperes állítása szerint megszerzett adatbázisból mint üzleti titokból dolgozik, mert az ehhez szükséges adatok más, nyilvános, illetőleg az I. rendű alperes számára ismert forrásokból is megszerzeshetők voltak. Az I. rendű alperes annyit ismert el a perben, hogy a telefonból a hivatalos és magáncélú adatokat szétválogatta, az utóbbiakat végleg törölte, és a hivataliakat visszatöltötte, azokat tehát nem tartotta meg magának. Az pedig, hogy az I. rendű alperes ismerte a felperes által üzleti titokként megjelölt adatbázist és

munkaviszonya megszűnéséig rendelkezett is ezzel, nem támasztja alá, hogy azt a felperes által állított módon jogosulatlanul megszerezte, majd a II. rendű alperes megalapítását követően felhasználta volna.

- [62] Ebből a jogi álláspontból következően a felperes fellebbezésben is megismételt indítványának teljesítését a további bizonyítás lefolytatására a másodfokú bíróság is szükségtelennek találta, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására sem volt indok, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy mellőzte a felperes eljárási illeték megfizetésére kötelezését.
- [63] A munkaügyi perben a felek, így a munkáltató is a 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségkedvezményben részesülnek, amire figyelemmel nem kötelesek előzetesen megfizetni az illetéket. Tekintettel azonban arra, hogy a felperes ezt az illetéket a keresetére –300.000 forint helyett 408.000 forint összegben – leróta, és nemcsak a keresetére, hanem a szükséges 400.000 forint helyett 544.000 forint összegben a fellebbezésére is, további illetékben őt marasztalni nem lehetett, ami vonatkozik a másodfokú eljárásra is. Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a pertárgy érték helyes számítása a Pp. 512. § (2) bekezdése és a 21. § (5) bekezdése alapján az, hogy a felperes által előterjesztett valódi tárgyi keresethalmazattól függetlenül kizárólag a marasztalásra irányuló kereseti kérelemhez kapcsolódóan kell számítani a pertárgy értéket, és ez alapján rovandó le az illeték is. Az ennek megfelelő 5.000.000 forint pertárgyértékhez képest a többletként feleslegesen lerótt 108.000 forint elsőfokú és 144.000 forint másodfokú eljárási illetéket az adóhatóságtól a felperes visszaigényelheti az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján.
- [64] A felperes fellebbezése a per érdemében eredménytelen volt, ezért a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alpereseknek az R. 2.§ (1) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló 444.500 forint másodfokú perköltséget.

Pécs, 2025. január 14.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró